

ÖREBRO MUSIKFESTIVAL

27-29
JUNI
1980

Arrangör: POWER HOUSE i samarbete med
Örebro Kulturnämnd, Örebro Läns
Landsting och Brunnsparken.

**LJUDMEDIA ÄR EN AFFÄR
MED KLANG
SÄLJER LJUD AV HÖGSTA
RANG
FESTIVALLJUDET
KOMMER FRÄN**

POWER HOUSE JAZZ OCH BLUES FÖRENING hälsar dig välkommen till Örebro musikfestival 1980. Festivalen inleds fredagen den 27 juni på Power House. Lördagen den 28 juni får vi bl.a. storbesök av Brecker Brothers och det äger rum i Medborgarhuset. Söndagens evenemang är förlagda till Brunnsparken, och där deltar bl.a. tre st lokala band, karneval för barnen blir det också, så om vädergudarna är med oss så kan dagen bli en stor familjefest med picknick i det gröna.

Välkomna!

Avgörande för en kommuns musikliv är att det finns ett engagemang och vilja till egna aktiviteter för att både framföra och producera musik av olika genrer. En kulturnämnds uppgift måste vara att snarare stödja enskilda och gruppers aktiviteter än att själva producera egna föreställningar. Här är Power House med sina medlemmar ett gott exempel hur långt man kan nå i ett samarbete mellan engagerade musikalkare och kommunen. Vi hoppas på ett fortsatt och fördjupat samarbete med olika grupper för att bredda Örebros musikliv.

Staffan Korsgren

POWER HOUSE och KULTURPOLITIKEN

Dramaten och Operan får 154 milj. i statligt bidrag för verksamhetsåret 1980-81, vilket innebär att varje såld operabiljett subventioneras med ca 500 kr. De i Sverige verksamma »fria» musikgrupperna och de »fria» arrangerande musikföreningarna får 1,2 milj. Ovanstående ger en bild av hur de ekonomiska resurserna fördelas idag och frågan — är fördelningen riktig? — ligger inte långt borta. Power House menar att det »fria» musiklivet bör erhålla en relativt sett större andel av den totala kakan, vilket man kan finna stöd för i de kulturpolitiska målsättningar som uttalats. Power House' improvisationsskola, som svarar mot ett stort behov av undervisning i jazz- och popimprovisation, startades 1974 med statligt stöd, vilket kan utgå under ett begränsat antal år för experimentell verksamhet. Föreningens förhoppning var att

kommunen därefter skulle axla det ekonomiska ansvaret. Så har till viss del skett men ej i den omfattning att improvisationsskolans verksamhet har kunnat fortsätta oinskränkt. Under Power House' 12-åriga existens har föreningen — inte utan framgång — kämpat för att få jazzmusiken accepterad och för att överleva, ty även på regional nivå råder den ovan antydda ojämna ekonomiska fördelningen. Inför framtiden hoppas Power House att berörda politiker tar ansvar för att en förändring sker till förmån för det »fria» musiklivet, så att kommersiella hänsyn i programutbudet kan undvikas och avtalsenliga löner utbetalas till såväl musiker som personal.

SUSAN & ASE

*Ase Fergert
— eldsjälens
i Power
House ...*

Svenska Jazzriksförbundet

JAZZEN I SAMHÄLLET

Jazzmusiken är accepterad och godkänd av våra kulturbyråkrater och politiker, men det verkar som om dom ännu inte börjat älska den - som dom älskar opera och klassisk musik. För i nuvarande fördelningsekonomiska läge har man inte råd att skaffa sig flera dyrbara älsklingar i stil med operan och man behandlar följaktligen jazzen som ett oäkta barn i kulturfamiljen. Jazzmusiken borde egentligen tilltala våra politiker - som musikform arbetar den med individualisten/solisten som får möjligheter att uttrycka sin egen åsikt inom kollektivet/jazzgruppens ramar. Planlagda improvisationer låter ju som om det skulle vara fråga om partipolitiskt samarbete/kompromissande.

Om man nu skall vara allvarlig så är läget det att jazzmusikanterna och jazzgrupperna har samhällets stöd genom konstnärstipendier och gruppstöd - även om statens insatser är klart otillräckliga (dom flesta musikanterna får inget stöd), så har man dock tagit ett visst ansvar för musikformens utövare. Musikanterna kan inte försörja sig på dessa stöd - och det är naturligtvis inte meningen att man skall kunna leva på att bara vara musikanter - det viktigaste är att man får spela och spela för en publik. Man behöver en arbetsmarknad för sitt levebröd, men framför allt för att få tillfälle att skapa sin musik i mötet med en publik. Det är i mötet med publiken som musiken skapas - grammofonskivor, radio och TV-program kan bara bli en spegling/dokumentation av vad som skapades vid inspelningstillfället. Tyvärr är det så att de flesta människor aldrig kommer i direktkontakt med musiken utan de får nöja sig med radio, TV och grammofoon. Dom blir då lätta offer för industrins gottköpspolitik med inspelningar av lättlyssnad musik som inte ställer några krav på lyssnarens engagemang. När man sedan skall gå och lyssna på musiken *live* så har man fel utgångsläge och tycker att det i musiken som grammofonskivan *filtreras* bort känns fel - den musikaliska verkligheten har alltså blivit främmande för många öron.

I stället skall vi naturligtvis använda våra i och för sig förträffliga media till de hjälpmedel de skall vara - grammofonskivan kan hjälpa oss att återuppleva den musikaliska verklighet som vi fått glädjen att vara med om.

Mot bakgrunden av detta är det för mig en självklarhet att samhället måste stödja och på alla sätt stimulera musikanternas möjligheter att få möta en publik - inte bara för att musikanterna skall få ekonomiska möjligheter att leva på sitt spelande utan framför allt för att publiken skall få möjlighet att själva uppleva musiken. För även om man ogillar konserter och hellre lyssnar på grammofoon så måste man vara medveten om att utan musikanter på blir det heller inga skivor (även om man bara lyssnar till ABBA så skall man inte tro att det bara är fyra människor som åstadkommit musiken på deras plattor - utöver studiomusikerna som bidrar med hantverket finns det tusentals människor som varit med och skapat den tradition som ABBA-industrin profiterar på).

Örebro är när det gäller jazzmusik egentligen nationellt sett förhållandevis lyckligt lottat - det är inte många städer som har institutioner som Åse Fergers och POWER HOUSE. Tittar man på den kalla ekonomiska verkligheten för POWER HOUSE så förstår man att det är illa ställt med arbetsmöjligheterna för jazzmusikanter i Sverige. Många kommuner stöder jazzklubbarnas konsertverksamheter, men saknar samhällets stöd till annat än punktinsatser. POWER HOUSE har stöd så att man klarar lokalhyra och (med ideella insatser) administrationen, men saknar medalj för den löpande konsertverksamheten. Vi måste få ett bättre stöd till jazzklubbarna så att de kan bli de institutioner som publiken och musikanterna behöver för jazzens existens och fortlöpande utveckling.

STÄLL UPP PÅ JAZZEN DEN HAR MYCKET ATT GE.

KJELL-ÅKE SVENSSON

BRECKER BROTHERS BAND

De har medverkat på ett dussintals, kanske ett hundratal av dom bästa skivinspelningarna det senaste decenniet, bakom sådana storheter som: Bruce Springsteen, Paul Simon, James Taylor och Carly Simon, John Lennon, Janis Joplin....

Dessa talangfulla bröder, Randy Brecker på trumpet, Michel Brecker på sax, har byggt upp tillsammans och separat en stor karriär, som två av dom mest respekterade, mångsidiga, eftertraktade studiomusiker på östkustens studioscener. Rock and Roll, Jazz, Funk, R & B, dom behärskar allt. I en intervju med Michel Brecker i tidningen Down Beat sa han: »Jag var på ett diskotek här om kvällen, och under kvällens lopp hörde jag mig själv på ca 40 st skivor.»

Födda och uppväxta i Philadelphia, söner till en pianospelande far. Både Randy och Michel tillbringade somrarna med att spela på sk. storbandsläger, där bägge fick sina första erfarenheter i ensemblespel. När Randy var i tonåren började han spela med i lokala bar-band. »Jag fick min orientering i R & B och funk musik från dom här banden» säger han. »Det var inte mycket arrangerat material, och vi kunde jamma ihop saker.

Samtidigt var han fascinerad av Be-bop traditionen. »Jag lyssnade på så många musiker: Sonny Rollins, Coltrane, Charlie Parker, Lee Morgan, Miles, Freddie Hubbard, Horace Silver, Art Blakey...., och eftersom jag var äldre så kollade Mike upp samma musik.» Randy spelar fortfarande trumpet, instrumentet som han började med, medan Michel utvecklades genom klarinett och altsax, innan han bestämde sig för tenorsax. Han är allmänt accepterad som en av tenorsaxofonens nydanare.

Bägge kom till New York för att bli involverade i gruppen »Dreams», ett av dom tidigaste banden att kombinera Jazz och Rock. (Randy var också en av medlemmarna i Blood Sweat and Tears, det band som etablerade Jazz-rock som en kommersiell styrka). Men gruppen Dreams uppnådde aldrig någon internationell succé, medlemmarna gick sina egna vägar. Bröderna gjorde nu entré som studiomusiker. Randy och Michel visade sig passa så bra för det här jobbet, att dom sedemera skulle bli två av dom mest profilstarka studiomusikerna, alla kategorier. Fler artister som Breckers har medverkat med kan nämnas: Stevie Wonder, Larry Coryell, Grand Funk, Blue Oyster Cult, Todd Rundgren, Thad Jones & Mel Lewis, Average White Band, Gladys Knight, Aretha Franklin, Lou Reed, Don McLean och många, många fler. Michel och Randy turnerade också periodvis med pianisten Horace Silver, och senare turnerade de på orienten tillsammans med Yoko Ono. De fick också erkännande som medlemmar i Billy Cobham group.

Tiden kom nu för bröderna Brecker att bilda sitt eget band, de fick skivkontrakt med skivbolaget Arista, och deras debutalbum etablerade dom genast i pop-jazz, R & B facket. Debut LP'n innehöll hit singeln »Sneakin up behind you». En andra LP »Back to Back», ledde till än mer erkännande, och »Don't stop the music» som blev deras inträde i discomusiken. Heavy metal Be Bop är Breckers senaste LP, musikerna på skivan bredvid Michel och Randy är: Terry Bozzio, trummör (från Frank Zippas band), Neil Jason på bas och gitarristen Barry Finnerty.

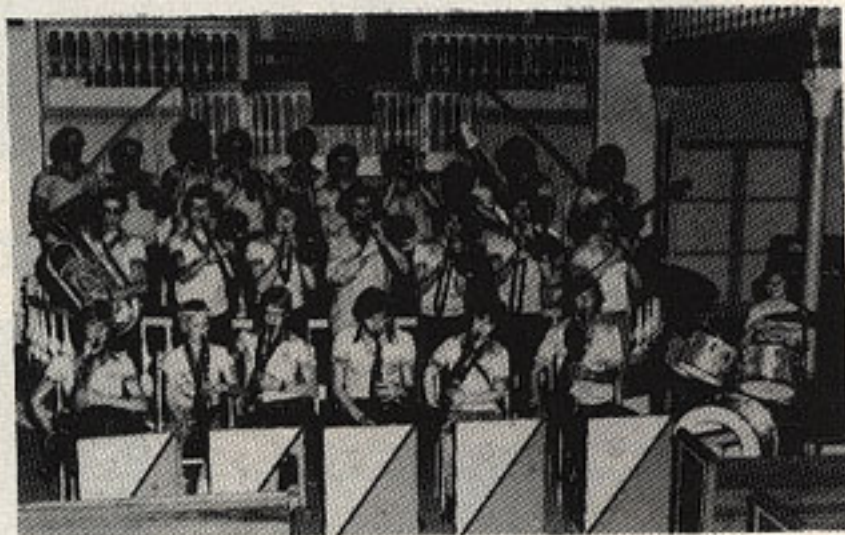
Sjunne Ferger's EXIT

Vad är Poly Mood Music? Att försöka beskriva det på pepper låter sig inte göras. I korthet kan man säga, att det som karakteriserar musiken, är spelandet av olika rytmer mot varandra. Detta är något som i hög grad präglar Exit's musik. Det här kanske låter lite kryptiskt, men om man sedan tillägger att musiken har sina rötter i jazz, blues, rock och gospelmusik, blir det lite lättare att förstå.

Nya Exit är resultatet av många års musikaliskt sökande och experimenterande. Detta har skett i Sjunne Fergers egen studio under 3 års oelibat. När nu Sjunne ställer en helt ny grupp på benen, är det tveklöst en av de intressantaste musikhändelserna i Europa under senare år. Exit består av: Sjunne Ferger, slagverk, keyboards/ Pär Sandmark, keyboard/ Marylyn Mazur, keyboard, marimba/ Max Ahman, gitarr, keyboard.

Candy Stompers

Candy Stompers är 25 st ungdomar som tycker det är toppen att spela glad musik av alla sorter: Gospel, Swing, Rock och Disco. Sen deras första konsert den 23/4-77 har det hänt en hel del. De har t.ex. spelat med storheter som: Janne Schaffer, Red Mitchell, Arne Domnerus, Tommy Körberg, Putte Wickman, Bengt Hallberg, Rune Gustafsson, Rich Matteson, Ernie England m.fl. De har gjort ett par skivor, en mängd radioprogram, bidragit med

musik till en film samt tutat i dom flesta tänkbara och otänkbara sammanhang: i kyrkor, konsertlokaler och på idrottsarenor. I bandet medverkar bl.a.:

Kay—Lennart Larsson, trombonist och ledare för gänget/ Bela Swärdmark, gittrist/ Krister Lundkvist, trumpetare, kompositör och arrangör/ Lars-Erik Wolfbrandt, trumpet/ Uffe Bajstam, tenorsolist/ Curt Carlsson, pianist m.fl. m.fl.

Alice

Alice är från Örebro och består av: Magnus Sjögren, sång, gitarr/ Tom Nylén, sång, bas/ P.J. Samuelsson, piano/ Lars Olofsson, trummor/ Bo S. gitarr.

Gruppen spelar en dansant rock-funk musik. Gruppen har funnits i drygt 10 år och har mestadels spelat utanför Örebro.

MONZUM

En samling unga musiker bestående av: Jan Öhman, gitarr/ Alf Anderås, gitarr/ Thord Ogeryd, bas/ Lars Bertil Larsson, trummor.

Gruppen spelar en ganska varierad musik, med influenser från rock, reggae, jazz och latinamerikanskt. Man etablerade sig med den nuvarande sättningen så sent som jan-1980.

Evert Ljusberg
Trubadur som talar för sig själv.

MWENDO DAWA

Definitivt en av Nordens bästa grupper med internationella framgångar. Mwendo Dawa har under sista året framträtt flitigt i radio och TV och medverkat vid åtskilliga festivaler. Gruppens första LP, »Basic Lines», släpptes 1979 på skivmärket Sonet och har fått oerhört fina recensioner. 1980 släpps den andra skivan på märket Dragon – en live-inspelning från Montreuxfestivalen 1979 där gruppen gjorde stor succé.

Musikaliskt har gruppen hittat ett personligt sound genom att kombinera elektroniska instrument med ett akustiskt spelsätt. Ove Johansson är musikalisk initiativtagare och repertoaren skrivs helt av gruppens egna medlemmar.

Gruppen består av: Ove Johansson, tenorsax/ Susanna Lindeberg, piano, keyboards/ Ulf Wakenius, gitarr/ Anders Jormin, kontrabas/ David Sundby, trummor.

PAUL LINDBERGS KVINTETT

Paul Lindbergs kvintett är en jazzgrupp från Norrbotten som har existerat sedan oktober 1977. Gruppen spelar en musik som har sina rötter i 50- och 60-talets jazzmusik. Repertoaren är bred med egna kompositioner blandat med låtar av Charlie Parker och Miles Davis m. fl.

Musikerna experimenterar även med att spela en mer friare form av jazzmusik.

Gruppen består av: Paul Lindberg, trumpet/ Ulf Nordin, alt, tenorsax/ Rolf Lindström, piano/ Lars Lundström, bas/ Nils Danell, trummor.

HÖGTRYCK

Högtryck kommer från Örebro. Gruppen spelar en blandning av rock, blues, reggae och »ska», denna blandning av musik kallar dom för »kokos-rock». Gruppens medlemmar skriver nästan allt material själva. Högtryck bildades för nära 10 år sedan, och kvar från den tiden är idag: Lennart Eriksson, sång, gitarr/ Christer Söderberg, sång, gitarr/ Arne Svensson, sång, bas.

Sedan har sättningen varierat lite med olika instrumenteringar och medlemmar fram till 1978 då Anders Brun kom med på piano, orgel, och till sist för ca ett halvår sedan så förenade sig Björn Brunnberg med sina trummor till gruppen. Högtryck har de senaste 2 åren också spelat barnteater tillsammans med en dansgrupp från Örebro som heter Dansdosan.

Bilden från vänster:
Arne Svensson
Christer Söderberg
Anders Brun
Lennart Eriksson
Sittande längst fram:
Björn Brunnberg.

MIKAEL RAMEL

Mikael Ramel kommer denna gång med värmlandsbandet Mantra. Ett tillfälligt (?) samarbete utkristalliserade denna kortare turnésväng. Här presenteras en bred musikfront som inte vill låta sig stämplas såsom vare sig pop, rock, jazz, funk, disco eller reggae, men som finner rötter i alla dessa genrer. Mantra är ett fem-man stort och fem år gammalt Karlstadband med fina musiker i:

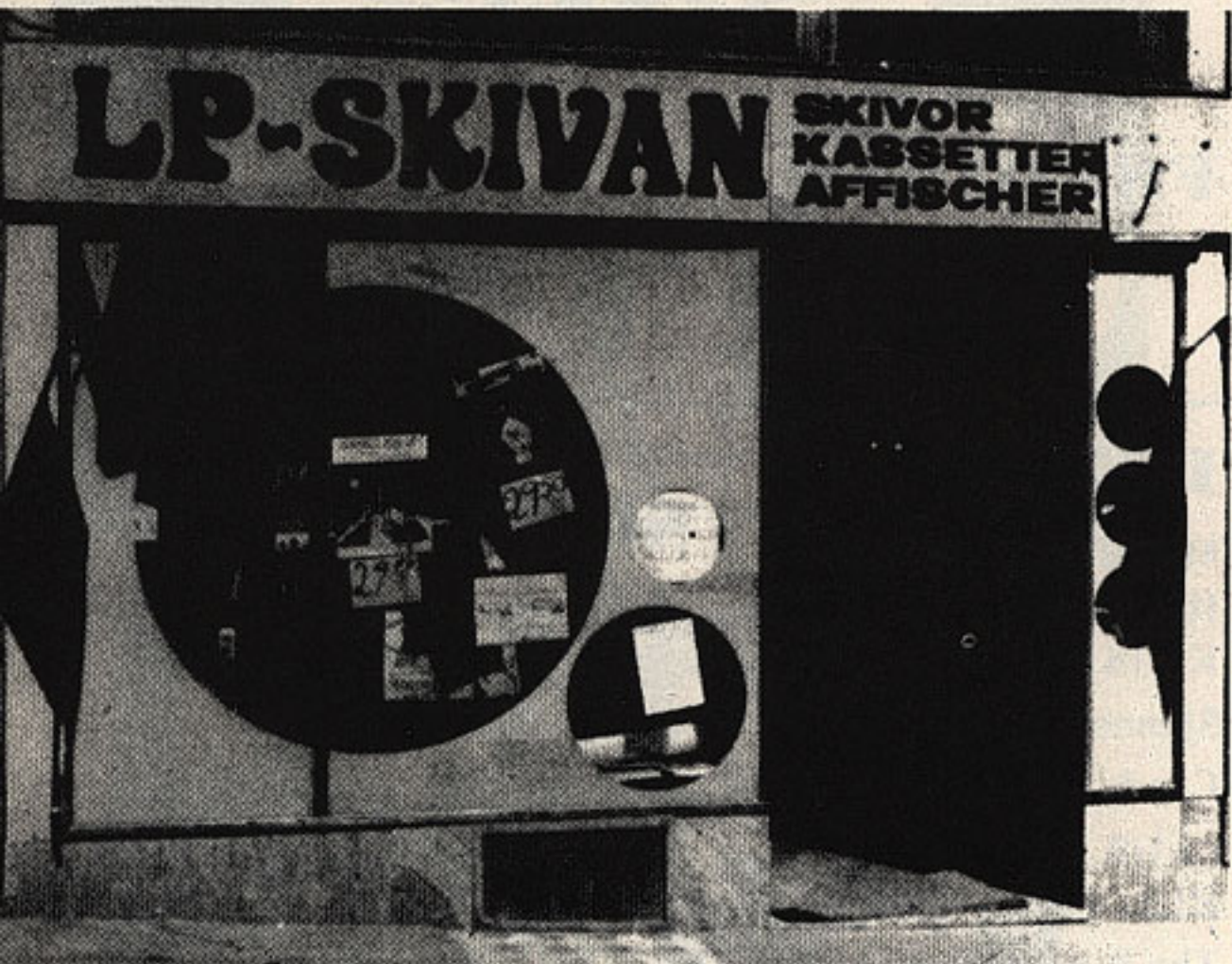
Henrik Jansson, gitarr/ Lennart Löfberg, vibrafon, percussion/ Lasse Nihlman, keyboards/ Patrik Karlsson, bas/ Lef Martinsson, trummor.

Med Mikael Ramel – sång, gitarr – spelar bandet en kombination av improvisatorisk musik och arena-raka-rock-låtar. Texterna och musiken är Mikael's egna men det händer att även andra kompositörers alster, som känns udda och angeläget, äventyras via Mikael Ramel med Mantra.

– VÄLBEKOMME –

*Jazz up to date
finnet ni hos*

**LP-SKIVAN NYGATAN 17 ÖREBRO
TEL. 019/18 83 03**

ÖREBRO MUSIKFESTIVAL

FREDAG

Fri entré

POWER HOUSE

Kl. 21.00

Jamsession

27-29
JUNI
1980

LÖRDAG

MEDBORGARHUSET

Hjalmar Bergmans Teater

Kl. 18.00

Sjunne Ferger's EXIT

Candy Stompers

CLUB 700

Kl. 21.00

The Brecker Brothers
Band (USA)

Michael Brecker, sax

Randy Brecker, trumpet

Neil Jason, bas

Barry Finnerty, gitarr

Mark Grey, keyboards

Ritchie Morales, trummor

SÖNDAG

BRUNNSPARKEN

Kl. 13.00

MONZUN

Paul Lindbergs kvintet

Evert Ljusberg

Högtryck

Mwendo Dawa

Alice

Carneval med

Maria Llerena

Mikael Ramel's

Band

Förköp Turistbyrån Drottninggatan 7, tel. 019/13 07 60

Biljettpriser:

Lördag kl. 18.00 25:-

Lördag kl. 21.00 50:-

Söndag kl. 13.00 15:-

Paketpris 70:-